

Beste natuurvrienden,

Meestal blijven we voor onze uitstappen binnen een afstand van een goed half uurtje rijden maar tweemaal per jaar maken we daarop een uitzondering tijdens onze daguitstappen. Op die manier bereiken we ook eens boeiende natuurgebieden die iets verder weg leggen en zo trokken we op **zondag 25 september** met maar

foto : AnBra

kijkhutten met spiegelglasramen, veel kijkwanden, overal brede en goed begaanbare paden, tientallen infoborden... hier werd flink wat geld geïnvesteerd om het voor de wandelaar en vooral ook voor de vogel-liefhebber zo interessant mogelijk te maken.

De beheerders van het gebied kunnen het waterpeil zelf bepalen via een sluis die dwars door de duinen zeewater kan binnenlaten. Er is dus ook telkens eb en vloed maar de verschillen worden tot ongeveer 1,20 meter beperkt. Zo ontstond een gigantisch waterrijk gebied met heel veel zachtglooiende oevers en eilandjes en dat weten de vogels duidelijk nu al te waarderen. De aanwezigheid van heel wat reigersoorten duidt er in ieder geval op dat er meer dan voldoende voedselaanbod is.

foto : YourA

Wellicht moet het gebied nu eerst enkele jaren kunnen doorgroeien naar een natuurlijk evenwicht en zien we

foto : CaWa

in de komende jaren steeds meer soorten die hier hun kostje komen bijeen zoeken. Omdat op veel plaatsen de vogels ver van de wandelpaden kunnen zitten ontstaan er dan misschien ook broedkolonies van reigers, meeuwen en sterns, Lepelaars, Aalscholvers... wie weet?

Door het gebied lopen een aantal wandelroutes en je kunt kiezen tussen lussen van 3, 6 of 9 kilometer. Daarbij zijn de open landschappen zeker een extra troef. Je kunt vaak kilometers ver kijken en de af en toe dreigende

wolkenpartijen zorgden voor extra dramatiek. Maar wij kwamen dus vooral om vogels te kijken en dat viel goed mee alhoewel we eerlijkheidshalve moeten bekennen dat het vaak van op flinke afstand was. Een verrekijker is hier dus zeker een must. Maar af en toe toch wel een uitzondering zoals die Blauwe reiger en die Kleine zilverreiger die vlak bij de kijkhutten kwamen zitten. Over de dag gespreid kregen we maar liefst 48 verschillende vogelsoorten te zien (en/of te horen) en dat is met zo'n grote groep toch niet evident. Nee, de vooropgestelde 50 haalden we dus niet maar zo hebben we nog een streefdoel voor de volgende uitstappen.

De laatste kilometer van de ochtendwandeling liep over de duinen en daar kregen we nog een heel mooi zicht op het strand, de zee, de Scheldemonding en in de verte zag je nog net het eiland Walcheren. Een mooie afsluiter zo net voor onze middagpauze.

foto : AnBra

De **Blauwe reiger** kennen we allemaal wel en we weten dat hij/zij graag amfibieën en vis eet. Minder gekend is het feit dat ze ook wel zoogdieren vangen. Daarom zie je ze ook vaak stokstijf in het midden van een veld staan. Een jong konijn, een rat of (zoals op deze foto) een mol gaan vlot en één hap naar binnen. (foto: miesmuizer.wordpress.com)

De **Grote zilverreiger** is ongeveer even groot als de Blauwe reiger. Je ziet ze hier ter vergelijking samen op de foto. Zo'n twintig jaar geleden was de Grote zilverreiger (vooral in de winter) bij ons nog een zeldzame verschijning. Onze steeds zachtere winters brachten daar verandering in en je komt ze nu in waterrijke gebieden geregeld tegen. (foto: naturetoday.com)

We kregen tijdens de wandeling heel wat bloeiende **Zeeaster** te zien. Een plant die ook wat zout in de grond verdraagt maar dat niet noodzakelijk vindt. Zoals meer gebeurt is de naamgeving wat "mistig" want de soort wordt ook wel Zulte genoemd en wordt in winkels en restaurants verkocht als Lamsoor, die een totaal andere (en oneetbare) plant is. (foto: waarneming.nl)

Zeekraal is wel een echte halofyt, een zoutminnende plant dus die enkel goed groeit waar zout aanwezig is. Vaak vind je deze soort in grote aantallen op de grens van slik naar schor. In de late zomer verkleurt ze en zorgt er dan voor dat hele vlaktes dieprood kleuren. De plant is zowel rauw als bereid eetbaar en wordt bijvoorbeeld in Frankrijk door heel veel kustbewoners geoogst. De plant smaakt, dat is logisch, erg zoutig. (foto: waarneming.nl)

Strepen op de schouders (op de mantel is correcter) en veel grijs in de kopveren, dit moet een **Heggenmus** zijn. Ondanks de soortnamen zijn Huismus en Heggenmus niet verwant (dat zie je ook als je de snabels vergelijkt) want ze behoren tot verschillende families. (foto: wikipedia.com)

Na enkele eerdere "présences" in het verslag proberen we van een soort ook eens een andere verschijningsvorm te tonen. Zo zie je op deze foto geen adulte (= volwassen) maar juveniele (= jonge) **Witte kwikstaart**. Het typische wit-zwart-patroon van de kop wordt pas bij de volgende rui (= vernieuwen van het verenkleed) goed zichtbaar. (foto: zoom.nl)

Van op een afstand zou je **Lepelaars** nog kunnen verwarren met één van de witte reigersoorten, zeker als de typische lepelvormige snavel niet helemaal te zien is zoals op deze foto. Maar bij het vissen zwaaien ze heel typerend met de snavel heen en weer door het water en dat kan je van heel ver herkennen. (foto:Noordzeeloket.nl)

Heel wat van onze wilde planten zijn eetbaar of geneeskrachtig. Zo worden aan de **Gewone smeerwortel** een reeks helende eigenschappen toegeschreven. Het gekneusde blad kun je op snijwonden of op kleine brandwonden leggen. Maar vooral de zelf die uit de wortel wordt bereid werkt blijkbaar heel goed bij huidproblemen, pijnlijke gewrichten en zelfs bij botbreuken. (foto: waarnemingen.be)

Vreugde en jolijt is ons deel (tja dat archaïsche taalgebruik soms) wanneer we nog eens een (voor NVO) nieuwe vogelsoort kunnen spotten. Deze keer was een **Visarend** zo vriendelijk om heel lang (maar wel erg ver) op een paal te blijven zitten zodat iedereen de tijd had om de typische witte buik en de witte kop met "dievenmasker" te zien. (foto: waarneming.nl)

Deze plant, met grote opvallend getorste bladeren, kenden we niet en zonder bloemen of vruchten was het wat langer zoeken naar de juiste soortnaam. Met hulp van apps allerhande ontdekten we toch redelijk snel dat dit **Mierikswortel** moest zijn. Een plant die we eerder in de moestuin verwachten dan in de vrije natuur. (foto: JaVa)

Terugkerend over de duinen konden we nog wat typische strandsoorten toevoegen aan onze daglijst (die op 48 vogelsoorten afsloot). Behalve in de zomer kun je op het strand altijd wel wat strandlopers zien. Meestal zijn dat dan grote groepen Bonte strandlopers of deze **Steenlopers**. Maar toch goed in de groep kijken want af en toe... (foto: waarnemingen.be)

... ja af en toe zit er dan wel eens een verrassing tussen. Deze keer zat er tussen een dertigtal Steenlopers welgeteld één **Paarse strandloper** en die deed dan ook nog hard zijn best om zich te verstoppen. Misschien lukt het op een volgende strandwandeling wel om deze soort wat langer en vooral van wat dichterbij te bekijken. (foto: waarnemingen.be)

De lunchpakketten werden aangesproken zittend op het strand onder een zalig nazomerzonnetje. Daarna was er nog wat tijd om op het terras van het strandpaviljoen iets te nuttigen en (niet op het terras weliswaar) een sanitaire pauze in te lassen. Meewarig (lang leve de thesaurus) bekeken we hoe de bediening in het honderd liep maar we waren niet gehaast dus we konden er nog mee lachen.

Ja, er stond ook nog een namiddagwandeling op het programma. Na een kwartiertje rijden parkeerden we net voorbij Cadzand en wandelden we richting Zwingeuil. Terwijl die aan de Belgische kant enkel bereikbaar is na een stevige financiële bijdrage kun je er aan Nederlandse zijde helemaal gratis (ja je leest het goed) naartoe via een mooi stukje oude polder. Dan nog even de dijk omhoog en je wordt verrast door een schitterend uitzicht op de Zwinvlakte en de Zwinmonding richting Noordzee.

Ook hier moest de mens hard (en met veel eurootjes) ingrijpen om het gebied in deze vorm te kunnen behouden. Al sinds de middeleeuwen verzandt het Zwin en in feite zou het dus volledig verdwijnen als de natuur haar gang kon

gaan. De duinenrij heeft hier de neiging om zich te sluiten en daarna worden slikken en schorren niet langer overspoeld door zeewater. Bij de recente (machinale) uitbreiding van de zwinvlakte werd daarom ook een sluis ingebouwd waarmee de zwingeuil kan uitgespoeld worden en die duinvorming wordt tegengegaan.

Wij lieten al die problematiek niet aan ons hart komen maar vulden onze waarnemingenlijst verder aan met wat paddenstoelen, vogels, zilte flora en strandaanspoelsels. De beloofde haaientanden bleven tijdens deze editie helemaal onvindbaar, vooral door de slechte timing van het hoogwater. Die fossiele tanden houden we tegoeed voor de volgende Zeeland-strandwandeling in 2025 (klein beetje geduld dus nog).

Maar voor de beentjes en voor onze interne databank was het welletjes geweest dus een volgend uitpuifmoment was meer dan welkom. Met zicht op zee en (na een dappere poging op het terras) uit de wind

binnen in een spiksplinternieuw en modern strandpaviljoen. Er zijn slechtere manieren om de dag af te sluiten. En tijdens het terugrijden?... jaja, tijdens het terugrijden begon het te regenen. Dat noemen ze in het Oostends “w'èn juste 't gat ofgenepen”.

Metten is weten... en daarbij tellen we elk kalenderjaar opnieuw de soorten die we te zien krijgen en met zekerheid kunnen benoemen. Na zestien activiteiten in

2022 vinkten we reeds **557 verschillende soorten** af. Sedert de NVO-start begin 2017 zijn dat al **1137 soorten** geworden, daarvan werden tot nu toe zo'n **1011 verschillende soorten** met foto en wat uitleg in de verslagjes besproken. Je kunt alles nog eens bekijken en nalezen in samenvattende excel-bestanden via deze link : <https://nvosite.com/bestanden/> . Je kunt er ook alle vorige verslagjes vinden : <https://nvosite.com/archief/>

Natuurwaarnemingen zijn soms vluchtig en vervagen helaas weer snel. Gelukkig zorgen onze hoffotografen heel vaak voor mooie foto's (tijdens de wandeling gemaakt zeg, dat is straf) en zo vind je op het einde van het verslag opnieuw 15 extra foto-pagina's (bedankt Natacha, Carine, Annemie, Paul, Dirk, Willy en Youri). Een welgemeend dankjewel ook voor het soortenlijstje dat weer door Marijke werd bijeengekriebeld.

Op de stengels van **Akkerdistel** vind je vaak bolvormige verdikkingen. "Aha, een gal" denk je dan want dit is geen bloem en geen vrucht van de plant. Als je weet dat de veroorzaker een boorvlieg-soort is dan kun je "gemakkelijk" zelf de soortnaam bijeen puzzelen... inderdaad, deze gal wordt veroorzaakt door de **Akkerdistelgalboorvlieg**. (foto: waarnemingen.be)

Aardsterren zijn een groep van paddenstoelen met een vreemde eigenschap: met de omkrullende slippy duwen ze zichzelf los van de grond. In principe heeft een aardster bovenaan 1 opening om de sporen te verspreiden maar deze, zeer zeldzame, **Peperbus** is de uitzondering op die regel. Wat een supervondst zeg!!! (foto: uk.inaturalist.org)

Is er een mooier luchtspektakel dan een wolk **Spreeuwen** die allerhande patronen tovert? In de Engelse taal is er een mooi woord voor : murmurations. Je zou het kunnen vertalen als een spreeuwen-fluistering. En inderdaad als je dicht genoeg staat hoor je een zacht ruisen (van devleugels) telkens de wolk van richting verandert. (foto: werkaandemuur.nl)

Na een druk en vermoeiend broedseizoen zoeken **Staartmezen** graag elkaars gezelschap op en brengen dan in groep de winter door. Ze schuimen daarbij vruchtdragende bomen en struiken af en schuiven dan steeds verder op in dezelfde richting. Je kunt dus een eind verder stappen en ze daar opwachten. Als je dan stil bent komen ze vaak heel dichtbij. (foto: waarneming.nl)

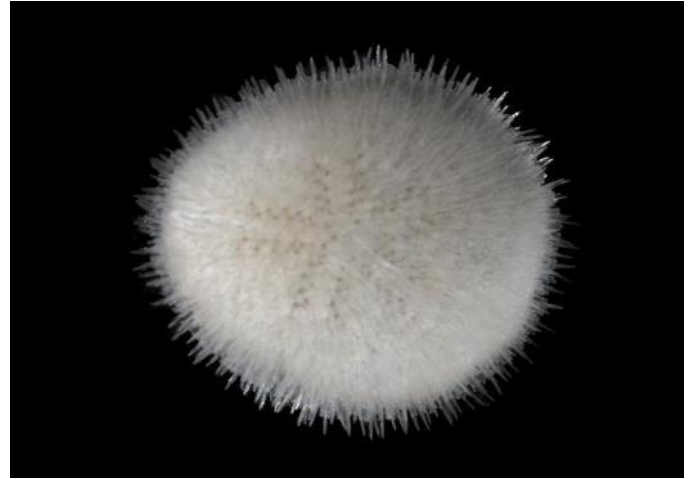
Bij duinvorming denken we nogal vlug aan Helm als belangrijke speler maar de rol van Helm komt pas later als eerst de echte pioniers, zoals **Biestarwegras** hun werk hebben gedaan bij het prille begin. Op de hoogwaterlijn maken ze gebruik van de voedingsstoffen van bijvoorbeeld aangespoelde wieren om een eerste aanzet te geven tot de groei van een nieuw duin. (foto: waarnemingen.be)

Een andere afdeling halofyten vind je niet op zand en ook niet op slib maar enkel op harde substraten. Dus in de natuur zijn dat dan de rotskusten. Bij ons vormen strandhoofden (golfbrekers) en dijken daarvoor het substituuat en daar kun je dus soorten zoals deze **Zeevenkel** vinden. (foto: waarneming.nl)

Je kunt op het strand echt vanalles vinden maar tussen die boeiende aanspoelsels is de oudste diersoort ongetwijfeld deze **Zwinkokkel**. Je kunt ze bijna ongeschonden vinden of afgesleten tot een gladde kiezel met hier en daar nog wat structuur. De soort leefde in onze streken tijdens het Eoceen en stierf zo'n 41 miljoen jaar geleden uit en wat je vindt zijn dus echte fossielen. (foto: waarnemingen.be)

Het **Zeeboontje** is één van de zee-egelsorten die samen met de zeesterren behoren tot de stam van de stekelhuidigen. Deze keer kozen we ervoor om het dier levend weer te geven. Op het strand zul je ze zo nooit vinden, daar liggen enkel de lichtbruine inwendige skeletjes. (foto: waarnemingen.be)

Vogels die hun kostje bijeen zoeken aan het strand, zoals deze **Scholeksters**, leven niet volgens het ritme van dag en nacht maar volgens het ritme van eb en vloed. Bij laag water gaan ze foerageren om dan bij hoog water te gaan rusten. Dat doen ze graag samen in grote groepen op een vaste HVP (spreek uit als HaaVeePee), een HoogwaterVluchtPlaats dus. (foto: ru.nl)

Grote mantelmeeuwen zijn mensenschuw en daarom zien we ze niet zo vaak tijdens onze wandelingen. Het is de grootste meeuwensoort ter wereld en het zijn echte opportunisten. Ze jagen soms actief op andere vogelsoorten of stelen hun prooi zoals deze Aalscholver net aan den lijve mocht ondervinden. (foto: vroegevogels.bnnvara.nl)

Lamsoor is een typische plant van de schorren, dus de plaatsen waar alleen bij springtij nog zeewater kan komen. De soort staat als zeldzaam in de lijsten maar je ziet dat ze in de juiste omstandigheden massaal kan voorkomen. Het is dus enkel de zeldzaamheid van de biotoop die hier de zeldzaamheid van de plant bepaalt. (foto: waarnemingen.be)

Net als Biestarwegras is ook **Stekend loogkruid** een pioniersoort die een rol speelt bij duinvorming. Vroeger werd het kruid gebruikt in de glasproductie want uit de as van verbrande planten kan veel kalium gewonnen worden. Daar verwijst de Engelse soortnaam Glasswort duidelijk naar. (foto: waarnemingen.be)

Deze activiteit gemist??? Geen probleem!!!

Er staat al een nieuwe activiteit op het programma want op **zondag 09 oktober** gaan we op zoek naar herfstverschijnselen in het **Stadsrandbos**.

De info-mail viel reeds op maandag 03 oktober in je mailbox.

Meer info over de eerstvolgende activiteiten vind je hieronder.

Vriendelijke groeten en tot binnenkort

Jan Vanhoutte

Wandelingen in de nabije toekomst :

Sinds begin 2017 organiseert **NVO** elke maand 2 natuuractiviteiten.

NVO staat voor **NatuurVrienden Oostende** en verenigt op een vrijblijvende manier mensen die samen van natuur willen genieten.

De 2^e zondag van elke maand verkennen we een stukje Oostendse natuur. De 4^e zondag van elke maand zoeken we het, carpool-gewijs, wat verderop. Op deze manier bezoeken we, over 3 jaar gespreid, **meer dan 60 verschillende locaties**.

ALLE activiteiten zijn steeds gratis.

Na elke activiteit wordt een verslagje doorgemailed naar alle deelnemers.

Enkele dagen voor de volgende activiteit wordt een klein info-mailtje verstuurd.

Er werd ook een site opgestart waarop alle verslagjes en wat extra info over NVO terug te vinden zijn.

<https://nvosite.com/>

Volgende NVO-activiteiten (steeds keuze tussen ochtend- en namiddagwandeling) :

- **zondag 09 oktober** : herfstwandeling in het **Stadsrandbos**
Start : 09u00 en 14u00 op de kruising van Gistelsesteenweg en Grintweg / Oostende
- **Zondag 23 oktober** : herfstwandeling rond de **Roksem-put**
Start : 08u30 en 13u30 op de carpoolparking tegenover het kerkhof / Stuiverstraat 424 / Oostende
- **zondag 13 november** : paddenstoelenwandeling in **'t Bosje**
Start : 09u00 en 14u00 aan de randparking thv de Velodroom / iependreef / Oostende
- **Zondag 27 november** : paddenstoelenwandeling in **Beisbroek** (Varsenare)
Start : 08u30 en 13u30 op de carpoolparking tegenover het kerkhof / Stuiverstraat 424 / Oostende
- **zondag 11 december** : winterwandeling op het **Klein strand** van Oostende
Start : 09u00 en 14u00 aan het Zeeliedenmonument / Zeeheldenplein / Oostende
- **zondag 18 december** : vogels kijken op de kleiputten van **Stuivekenskerke**
Start : 08u30 en 13u30 op de carpoolparking tegenover het kerkhof / Stuiverstraat 424 / Oostende

Weer of geen weer, er wordt **altijd** op de voorziene plaats en (stipt) op het voorziene uur gestart

Wie deze mails liever niet meer ontvangt kan zich uit de bestemmelingenlijst laten schrappen door een klein mailtje terug te sturen.

Je kunt me steeds bereiken via mail op jan.vanhoutte@proximus.be

(ook opmerkingen, vragen, verbeteringen, voorstellen... zijn steeds meer dan welkom via mail)

foto : WilDu

foto : AnBra

foto : WilDu

foto : AnBra

foto : NaGy

Een horde, een meute, een massa... hoe omschrijf je 32 NVO-ers die gezamenlijk de natuur intrekken? Het hoeft niet gezegd dat zo'n grote groep zijn nadelen heeft, hoe pers je bijvoorbeeld iedereen samen in één kijkhut, maar voor de gezelligheid is het natuurlijk alleen maar top. Omdat het in de Waterdunen vooral vanop afstand vogels kijken was viel de groepsdruk nogal mee. Je kunt het dan natuurlijk wel eens voor hebben dat op twee punten tegelijk wordt geroepen "kijk daar, een Grote bonte specht". Ach, we namen de bots met de buil en het was toch weer genieten. En die dreigende lucht?... die hing daar alleen maar decoratief te wezen... van regen heel de dag geen sprake.

foto : CaWa

foto : YourA

foto : WilDu

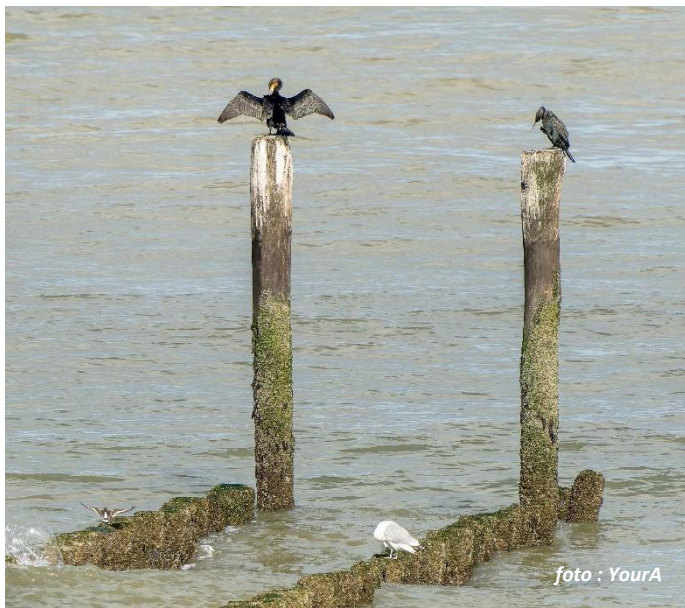

foto : YourA

foto : YourA

foto : DiNo

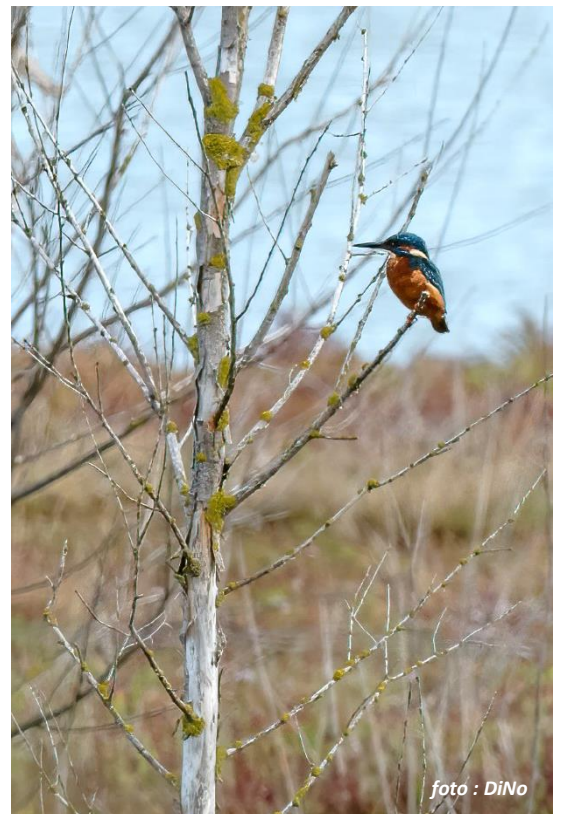

foto : DiNo

De vogels speelden deze keer echt wel de hoofdrol en vulden driekwart van ons soortenlijstje. Linksboven beginnend en met de klok mee :

- deze **Brandganzen** zijn wel zeer vroeg gearriveerd, of ze bleven overzomereren
- zelden zo dicht bij een **Blauwe reiger** geweest, op een metertje of 15?
- af en toe trok een flinke groep **Lepelaars** voorbij
- dankzij het felle blauw-oranje verenkleed is een (toch wel kleine) **IJsvogel** zelfs van (heel) ver nog herkenbaar
- een **Lepelaar** zoekt zwaaiend met zijn snavel naar voedsel, daarbij worden kleine diertjes opgejaagd en daar profiteert die **Kleine zilverreiger** van.
- terwijl de ene **Aalscholver** zich wat krabt zit de andere in de heraldieke houding om zijn verenkleed te drogen na een duikpartij

foto : YourA

foto : NaGy

Beetje stresserend toch wel, als natuurgids op stap gaan met zo'n bende. Is iedereen nog mee? Heeft iedereen gezien wat er verteld werd en gehoord wat er te zien was (of zoiets)? Hoelang wacht ik op de sleepers achteraan? Hoe lang en hoe ver draagt m'n stem nog? In de namiddag was het vet wat van de soep maar het vinden van de Peperbus zorgde voor een nieuwe schep motivatie en zo werd het einde toch min of meer vlot gehaald... oef...

foto : NaGy

foto : NaGy

Toch kijken we ook naar de planten, linksboven beginnend en met de klok mee:

- lastige (en zichzelf interessant vindende) natuurgidsen vragen graag de naam van deze witbloeiende struik met zwarte bessen... inderdaad... **Rode kornoelje**.
- sommige planten, zoals **Grote kaardebol**, blijven de hele winter herkenbaar
- elk bolletje op deze uitgebloeide **Fijnstraal** (spec.) liet onlangs tientallen zaadpluisjes los, een exoot die zich dus razendsnel kan verspreiden
- de mooie lichtpaarse bloemetjes van **Zeeaster**
- en dezelfde plant in zijn natuurlijke biotoop, met de voetjes (lees wortels) in en tegen het zoute water

Flinke wandeling deze keer van iets meer dan 6 km dus af en toe moest er wat worden doorgestapt. Maar met zo'n mooi weer en zulke weidse landschappen is ook gewoon wandelen genieten .

foto : AnBra

foto : YourA

foto : CaWa

foto : WilDu

foto : YourA

foto : WilDu

Wat de verrekijker is voor de vogelliefhebber (onmisbaar dus) dat is de telelens voor de natuurfotograaf. Zo breng je verre vogels toch (hopelijk) herkenbaar in beeld. Linksboven beginnend en dan met de klok mee:

- het donkere oog en de gestreepte kop doen vermoeden dat dit een **Stormmeeuw** in winterkleed is
- met zijn gevoelige snavel heeft deze **Wulp** diep in de modder een levend schelpdier gevonden
- na een flinke dosis **Duindoorn**-bessen zitten deze **Spreeuwen** even in de zon na te genieten (nabespreking?)
- steltlopers zijn soms moeilijk te determineren maar deze heeft groenige poten en een snavel die iets naar boven buigt dus we gaan voor **Groenpootruiter**
- bij **Grauwe ganzen** hebben de vleugels zowel in onder- als in bovenaanzicht een donkergrijze en een lichtgrijze helft.
- ook deze **Zilvermeeuw** vond iets "lekkers"

foto : YourA

foto : Pala

foto : Pala

foto : DiNo

foto : Pala

foto : YourA

Tussen de doorgestuurde natuurfoto's ook heel wat "omgeving" deze keer dus daar vullen we dan ook graag een pagina mee. Zoals steeds linksboven beginnend en dan met de klok mee:

- De "Ijzervogels" bij de start van de wandeling
- hier en daar nog wat gevolgen van de droogte, ondanks de regen van de voorbije weken
- deze regenboog benadrukte nog eens hoeveel geluk we hadden dat we het droog hielden
- echt wel een gigantisch gebied, benieuwd hoe het zich de volgende jaren verder zal ontwikkelen
- en dat alles vlakbij één van de drukste vaarroutes ter wereld, waar schepen van de Noordzeeroute de Schelde richting Antwerpen opstomen
- mooi zo'n landschap, een mens zou er meteen weer naartoe willen

foto : DiNo

foto : DiNo

foto : DiNo

foto : DiNo

Ja we weten het wel, op deze pagina's zie je vaak soorten terug die ook al vroeger in het verslag werden besproken maar een beetje herhaling kan echt helpen om de soort toch een permanent plaatsje te geven in je geheugen.

Linksboven beginnend en met de klok mee :

- de witte variant van **Gewone smeewortel**
 - droge zaaddozen van **Teunisbloem** spec., wintervoedsel voor heel wat zangvogels
 - jammer dat je bij de aanplant van een nieuw gebied dan toch weer voor uitheemse soorten kiest, de juiste soortnaam van dit siergras konden we niet vinden
 - De paarse bloemetjes van **Luzerne**
 - die vreemde kurketrekkerbladeren van **Mierikswortel**
- vergeten we wellicht niet zo gemakkelijk

foto : DiNo

Grappig om te zien dat op elke groepsfoto altijd wel iemand een volledig andere richting uitkijkt. Om te voorkomen dat we in de rug aangevallen worden? Nee natuurlijk niet, maar wellicht wel om alvast uit te kijken naar een volgend boeiend natuurmoment.

Fauna, linksboven beginnend en dan met de klok mee:

- een ereplaatsje voor de **Visarend** die zo vriendelijk was om heel lang op dezelfde stek te blijven zitten
- toch ook nog een kevertje melden, dit is waarschijnlijk één van de **Veldmestkever**-soorten
- **Torenvalken** jagen soms ook van op een uitkijkpost, we zagen er in de Waterdunen opvallend veel
- **Kleine zilverreigers** kun je herkennen aan hun gele tenen waarmee deze zich even achter het "oor" krabt. (vogels hebben geen oren, enkel ooropeningen)
- niet meteen de ideale ondergrond voor deze **Rode wegslak**
- **Nijlganzen** kun je herkennen aan hun "ooglap" en in de vlucht zeker ook aan de grote witte vlakken op de vleugels. Ook hun krassende roep is trouwens heel typisch.

foto : AnBra

foto : AnBra

foto : NaGy

foto : NaGy

foto : NaGy

Een trap omhoog en dan krijg je plots een verrassend zicht over het Zwin. Er wordt eventjes stiekem getest of de grenspaal mee kan als souvenir maar al vlug concentreren we ons weer op wat de natuur te bieden heeft.

foto : NaGy

foto : DiNo

foto : DiNo

foto : DiNo

foto : AnBra

Bij de vorming van nieuwe duinen zijn pionierssoorten super-belangrijk om het zand vast te houden. Hier zie je enkele van die plantensoorten die op of vlakbij het strand kunnen overleven. Linksboven beginnend:

- tussen de basaltblokken van de dijk steekt hier en daar nog **Zeevenkel** de kop op
- het Blauwgrijze **Biestarwegras** verdraagt meer zout dan Helmgras
- ook **Zeekool** vind je enkel op harde ondergrond maar ook daar kunnen duinen ontstaan
- **Stekend loogkruid** maakt warrige struikjes
- op deze close-up zie je goed waarom "stekend" aan de soortnaam werd toegevoegd
- de harde verdikte blaadjes van **Zeepostelein**, het lijkt wel een mini-kerstbomenplantage

foto : AnBra

foto : AnBra

foto : NaGy

foto : NaGy

foto : NaGy

foto : NaGy

foto : AnBra

We ronden de dag af met een korte wandeling over het strand. Daar valt ook altijd wat te vinden en te vertellen. De waterstand was wel erg hoog en daardoor konden we in feite niet echt zoeken naar haaientangden, een volgende keer lukt het vast beter. Let ook nog eens op die wolken-luchten zeg, prachtig toch? Een mooie afsluiter van een lange (en toch wel vermoeiende) NVO-dag.

foto : AnBra

foto : NaGy

foto : DiNo

Op (bijna) de laatste pagina van dit verslag maken we plaats voor slechts één soort maar dan wel een hele bijzondere. We vonden een groepje vreemde paddenstoelen met een specifieke vorm, telkens een bol die bovenop een omgekrulde ster staat. Dan weten we dat we bij de aardsterren zitten. Maar deze bollen hebben niet één maar meerdere gaatjes bovenaan en dus is dit de zeer zeldzame **Peperbus**... toppie!!!!

foto : PaJa

foto : AnBra

foto : DiNo

foto : NaGy

foto : NaGy

foto : NaGy

foto : CaWa

foto : NaGy

foto : NaGy

Laat het buiten nu maar waaien en regenen (en dat deed het uiteindelijk ook)... wij zijn binnen. Je kunt van onze noorderburen zeggen wat je wil maar hun strandpaviljoenen zijn gezellige en gastvrije plaatsen voor een nabespreking. Daar hebben we dan ook ruim gebruik van gemaakt.